

Rada Doskonałości Naukowej 00-901 Warszawa, pl. Defilad 1 Dział Kancelaryjny WPLYNĘŁO (RPW)	
02.06.2021	
Znak sprawy:	Bca-T-0-016-2021
Podpis:	Zal.

Warszawa, 30 maja 2021 r.

Prof. zw. dr hab. Jacek Sobczak

Opinia
dotycząca zasadności odwołania dr Bogusława Ulijasza
od uchwały Rady Dyscypliny Nauki Prawne
Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie
z dnia 21 grudnia 2020 r., odmawiającej nadania stopnia doktora habilitowanego

Jako powołany przez Radę Doskonałości Naukowej recenzent dla zbadania zasadności odwołania dr Bogusława Ulijasza od uchwały Rady Dyscypliny Nauki Prawne Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie z dnia 21 grudnia 2020 r. **odmawiającej nadania stopnia doktora habilitowanego**, stwierdzam, że wykonanie przedmiotu umowy leży w granicach moich możliwości i kompetencji naukowych, a ponadto nie istnieją okoliczności mogące wywołać wątpliwości co do mojej bezstronności, w szczególności nie jestem współautorem prac naukowych Kandydata, nie uczestniczyłem i nie uczestniczę wspólnie z Kandydatem w zespołach badawczych realizujących projekty finansowane w drodze konkursów krajowych lub zagranicznych, ani nie prowadzę wspólnych z Nim prac naukowych. Nie sporządzałem recenzji w innych postępowaniach o awans naukowy kandydata, nie pełniłem funkcji promotora, albo promotora pomocniczego w Jego przewodzie doktorskim oraz nie uczestniczyłem w pracach komisji oceniającej wnioski Kandydata. Nie wykonuję, ani nie wykonywałem pracy w jednostkach organizacyjnych prowadzących postępowanie habilitacyjne. Nie zachodzą inne okoliczności skutkujące niemożliwością wykonania przedmiotowej umowy, w rozumieniu kodeksu postępowania administracyjnego.

1. Informacja o dr Bogusławie Ulijaszu

Bogusław Ulijasz uzyskał stopień doktora nauk prawnych w zakresie prawa uchwałą Rady Wydziału Prawa, Prawa Kanonicznego i Administracji Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego z dnia 11 października 2005 r., na podstawie rozprawy doktorskiej *Współdziałanie państwa i kościoła katolickiego w zakresie pomocy społecznej w Polsce*. Promotorem pracy doktorskiej był ks. prof. dr hab. Henryk Misztal, a recenzentami dr hab. Stanisław Wrzosek, prof. nadzw. KUL oraz prof. dr hab. Zygmunt Niewiadomski SGH w Warszawie.

Przed nadaniem tego stopnia nie ubiegał się On o stopień doktorski w innej jednostce organizacyjnej. Przed wszczęciem postępowania o nadanie stopnia doktora habilitowanego w Radzie Dyscypliny Nauki Prawne Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie nie ubiegał się On o taki stopień w innej jednostce naukowej.

Podstawą wniosku o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego była praca *Wykonywanie i organizowanie sportu w Polsce. Studium administracyjno-prawne*, Wydawnictwo Adam Marszałek, Toruń 2019, ss. 281, ISBN 978-83-66220-66-9, którą w swoim wniosku wskazał dr Bogusław Ulijasz, jako osiągnięcie naukowe, o którym mowa w art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (j.t. Dz. U. 2017, poz. 1789).

Bogusław Ulijasz w 1999 r. ukończył studia magisterskie na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej, filia w Rzeszowie, pisząc pracę magisterską *Pozycja prawna straży pożarnej na przykładzie byłego województwa rzeszowskiego w latach 1994-1998*, pod kierunkiem prof. dr hab. Edwarda Ury.

Po ukończeniu studiów pracował początkowo od 1999 r. do 2000 r. w Telekomunikacji Polskiej na stanowisku inspektora ds. umów oraz w Stowarzyszeniu Centrum Wspierania Organizacji Pozarządowych w Warszawie. W okresie od 2000 r. do 2006 r. był zatrudniony w Leżajskim Stowarzyszeniu Rozwoju i jednocześnie w Starostwie Powiatowym w Łańcucie. W tym czasie ukończył Polsko-Francuskie Studia Podyplomowe w Podkarpackim Centrum Strategii i Rozwoju Gospodarczego oraz Integracji Europejskiej na kierunku Europeistyka, uzyskując dyplom Uniwersytetu Rzeszowskiego i Nort Paris. W tym też okresie – w 2005 r. - uzyskał wspomniany wyżej stopień doktora nauk prawnych w zakresie prawa.

W okresie od 2006 r. do 2008 r. dr Bogusław Ulijasz był członkiem Rady Nadzorczej Zakładu Komunalnego w Żołyńi, a od 2008 r. do 2011 r. sekretarzem generalnym Międzynarodowej Sekcji Rolnej ISSA oraz zastępcą Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego w Warszawie. Od 2011 r. do 2013 r. był sekretarzem Województwa Podkarpackiego. W 2013 r. zdał egzamin radcowski i uzyskał tytuł radcy prawnego. Od 2013 r. do 2014 r. był Dyrektorem Oddziału Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad Oddział w Opolu. W 2014 r. został Podsekretarzem Stanu w Ministerstwie Sportu i Turystyki, a w 2015 r. awansował na stanowisku Sekretarza Stanu w tym Ministerstwie. Począwszy od 2016 r. jest partnerem w kancelarii Dębowczyk/Ulijasz.

Od 2006 r., po uzyskaniu stopnia naukowego doktora nauk prawnych niezależnie od wspomnianych stanowisk, pracował w szkolnictwie wyższym. W okresie od 2005 r. do 2013 r. był zatrudniony w oparciu o umowę o dzieło na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu

Rzeszowskiego. W 2006 r. podjął pracę w Katolickim Uniwersytecie Lubelskim im. Jana Pawła II na stanowisku adiunkta. W Uczelni tej pracował do 2015 r.

Od 2006 r. do 2007 r. był zatrudniony w Wyższej Szkole Informatyki i Zarządzania w Rzeszowie na stanowisku dyrektora ds. organizacji i rozwoju Instytutu Gospodarki. Jednocześnie pracował w Wyższej Szkole Zarządzania i Administracji w Zamościu oraz w Wyższej Szkole Inżynieryjno-Ekonomicznej w Ropczycach – w tej ostatniej uczelni na stanowisku adiunkta.

W 2011 r. będąc już zatrudniony na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Rzeszowskiego oraz w Katolickim Uniwersytecie Lubelskim im. Jana Pawła II, został zatrudniony w Państwowej Wyższej Szkole Techniczno-Ekonomicznej im. Ks. Bronisława Markiewicza w Jarosławiu na stanowisku starszego wykładowcy. W Uczelni tej pracował do 2016 r. W 2015 r. podjął pracę w Instytucie Prawa, Administracji i Ekonomii Społecznej Uniwersytetu Pedagogicznego im. Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie. Uniwersytet ten – jak podkreślił we wniosku s. 3 nienumerowana - jest Jego „podstawowym miejscem pracy w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt. 33 ustawy prawo o szkolnictwie wyższym z 2005 r.”. (pisząc to dr Bogusław Uljasz nie zauważył zmian stanu prawnego).

2. Informacja o przeprowadzonym przez Radę Dyscypliny Nauki Prawne Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie w postępowaniu w sprawie nadania dr Bogusławowi Uljaszowi stopnia naukowego doktora habilitowanego

W Radzie Dyscypliny Nauki Prawne Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie zasiada według opublikowanych danych – **5 członków posiadających tytuł profesora nauk prawnych oraz 19 członków legitymujących się stopniem doktora habilitowanego będących profesorami wspomnianej Uczelni.** Dyrektorem Instytutu Nauk Prawnych jest dr hab. Artur Kotowski, prof. uczelni, Kierownik Katedry Teorii i Filozofii Prawa. Rada Dyscypliny Nauki Prawne posiada uprawnienia do nadawania stopnia doktora habilitowanego w zakresie nauk prawnych dyscypliny prawo.

Rada Doskonałości Naukowej zlecając recenzentowi wydanie opinii wskazała na konieczność przedstawienia analizy kompetencji Rady Dyscypliny Nauki Prawne UKSW, w odniesieniu do reprezentowanego przez Kandydata dr Bogusława Uljasza dorobku naukowego.

Spełniając ten wymóg, należy stwierdzić, z pełnym przekonaniem, że kompetencje kadry Rady Dyscypliny Nauki Prawne UKSW w zakresie dorobku naukowo-badawczego nie ulegają najmniejszych wątpliwości.

W składzie Rady zasiadają wybitni znawcy prawa administracyjnego i konstytucyjnego. Wśród nich są: prof. dr hab. Mirosław Granat – kierownik Katedry Prawa Konstytucyjnego; prof. dr hab. Anna Tarwacka; prof. dr hab. Cezary Mik – kierownik Katedry Prawa Międzynarodowego i Europejskiego; prof. dr hab. Marek Michalski – kierownik Katedry Prawa Gospodarczego i Gospodarki Cyfrowej.

Ponadto członkami Rady Dyscypliny Nauki Prawne są: dr hab. Bogusław Szmulik, prof. uczelni, kierownik Katedry Prawa Konstytucyjnego i Współczesnych Systemów Politycznych; dr hab. Zbigniew Cieślak, prof. uczelni, kierownik Katedry Nauki Administracji i Ochrony; dr hab. Sławomir Godek, prof. uczelni, kierownik Katedry Historii Ustroju; dr hab. Bartosz Majchrzak, prof. uczelni, zajmujący się problematyką prawa administracyjnego i postępowania administracyjnego; dr hab. Agnieszka Piskorz-Ryń, prof. uczelni, specjalizująca się w prawie administracyjnym, zajmująca się statusem prawnym pracowników samorządowych, ochroną administracyjną prawa do informacji; ks. dr hab. Krzysztof Warchałowski, prof. uczelni, specjalista w zakresie prawa cywilnego, kanonicznego oraz stosunków między państwem a Kościołem, poruszający w swoich dociekaniach naukowych oraz pracy dydaktycznej także problematyki prawa administracyjnego i konstytucyjnego.

Kompetencje naukowe pozostałych członków Rady Dyscypliny Nauki Prawne UKSW, którzy nie zajmują się problematyką prawa administracyjnego bądź konstytucyjnego nie ulegają wątpliwości i nie mogą być w najmniejszym stopniu kwestionowane, są to wybitni uczeni o uznanym powszechnie dorobku.

Wnosząc o przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego w dziedzinie nauk prawnych w dyscyplinie prawo dr Bogusław Uljasz wskazał, że oprócz książki będącej podstawowym osiągnięciem naukowym po uzyskaniu stopnia doktora, opublikował 4 monografie współautorskie, ponadto był redaktorem naukowym czterech książek i napisał 24 teksty będące rozdziałami w książkach, 5 artykułów w czasopismach naukowych oraz 4 recenzje. Wskazał, że w ten sposób zdobył 177,34 punkty parametryczne. Wywiódł, że wziął udział w 35 konferencjach naukowych, przy czym na 23 z nich wystąpił z referatem, ponadto był członkiem 9 komitetów naukowych różnych konferencji i paneli dyskusyjnych. Sprawował funkcję promotora pomocniczego w jednym przewodzie doktorskim oraz był promotorem 57 prac licencjackich. Podkreślił także, że był redaktorem naczelnym kwartalnika „Materiały i Studia Ubezpieczenia w Rolnictwie”. Dodał, że był autorem jednej strategii rozwoju

regionalnego, członkiem dwóch zespołów eksperckich, uczestniczył w pracach licznych zespołów redakcyjnych, a ponadto pełnił funkcję opiekuna Koła Naukowego. Wygłosił także dwa wykłady na Białoruskim Państwowym Uniwersytecie Technicznym oraz na Uniwersytecie Mateja Bela w Bańskiej Bystrzycy.

Postępowanie habilitacyjne w sprawie dr Bogusława Ulijasza zostało wszczęte w dniu 11 lutego 2019 r.

Centralna Komisja ds. Stopni i Tytułów na podstawie art. 18a ust. 5 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych, tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki, w związku z art. 179 ust. 2 ustawy z 3 lipca 2018 r. przepisy wprowadzające ustawę prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. 2018, poz. 1669) powołała w dniu 4 czerwca 2019 r. komisję habilitacyjną, w składzie: prof. dr hab. Stanisław Pieprzny (Uniwersytet Rzeszowski); dr hab. Martyna Wilbrandt-Gotowicz (UKSW); dr hab. Magdalena Sitek (Wyższa Szkoła Gospodarki Euroregionalnej w Józefowie); dr hab. Marcin Dąbrowski (Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie); dr hab. Bartosz Majchrzak (UKSW); dr hab. Wojciech Orłowski (Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie), prof. dr hab. Marek Michalski (UKSW). Wskazano jednocześnie, że przewodniczącym komisji jest prof. dr hab. Stanisław Pieprzny, sekretarzem dr hab. Martyna Wilbrandt-Gotowicz, a funkcje recenzentów powierzono: dr hab. Magdalenie Sitek; dr hab. Marcinowi Dąbrowskiemu i dr hab. Bartoszowi Majchrzakowi. Wypada zauważyć, że członek komisji dr hab. Wojciech Orłowski zmarł 30 listopada 2019 r.

Spośród trzech recenzji sporządzonych w toku postępowania habilitacyjnego – dwie autorstwa dr hab. Magdaleny Sitek i dr hab. Marcina Dąbrowskiego były recenzjami pozytywnie oceniającymi dorobek dr Bogusława Ulijasza oraz książkę przedstawioną przez Niego jako osiągnięcie naukowe. Dr hab. Magdalena Sitek wskazała, że Habilitant wykazał się znajomością literatury, podjął ciekawy problem badawczy, oceniając jednocześnie wysoko pozostałe osiągnięcia naukowe i aktywność badawczą Habilitanta. W konkluzji recenzentka uznała, że spełnia On wymogi formalne stawiane osobom ubiegającym się o nadanie stopnia doktora habilitowanego. Dr hab. Marcin Dąbrowski wskazał, jako recenzent, że Habilitant podjął się trudnego zadania przygotowując monografię będącą osiągnięciem w rozumieniu art. 16 ust. 2 ustawy z 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki, podkreślając właściwy dobór argumentacji logikę i konsekwencję wywodów, staranność uzasadnienia tez i twierdzeń. Pozytywnie ocenił także pozostały dorobek naukowy oraz zawodowy, dydaktyczny i organizatorski dr Bogusława Ulijasza.

Trzeci z recenzentów – dr hab. Bartosz Majchrzak (UKSW) uznał, że książka przedstawiona przez dr Bogusława Ulijasza, jako osiągnięcie naukowe w rozumieniu art. 16 ust. 2 ustawy z 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki nie spełnia podstawowych kryteriów stawianych takim tekstom. Recenzent nazywając konsekwencje wspomnianą książkę „rozprawą habilitacyjną”, wskazał, że nie spełnia ona warunków innowacyjności w postaci „poznania nowych prawd, tworzenia teorii naukowych, krytyki osiągnięć naukowych” i nie odzwierciedla umiejętności stosowania odpowiedniej metodologii oraz zdolności stawiania istotnych problemów badawczych. Za niewystarczający uznał także pozostały dorobek naukowo-badawczy Habilitanta, stwierdzając, że Jego opublikowane prace są w minimalnym stopniu nowatorskie i „odzwierciedlają niski poziom warsztatu naukowego. Pozytywnie natomiast ocenił dorobek dydaktyczny i popularyzatorski.

Komisja habilitacyjna na posiedzeniu w dniu 4 grudnia 2019 r. działając w składzie 6 osób wobec śmierci dr hab. Wojciecha Orłowskiego stwierdziła, że dopełnione zostały wszystkie wymogi formalne, poprzedzające podjęcie uchwały zawierającej opinię w sprawie nadania lub odmowy nadania stopnia doktora habilitowanego. Następnie recenzenci oraz pozostali członkowie komisji przedstawili swoje oceny. Jedynie dr hab. Bartosz Majchrzak (UKSW) i sekretarz komisji dr hab. Martyna Wilbrandt-Gotowicz (UKSW) ocenili negatywnie zarówno przedstawione osiągnięcie naukowe jak i pozostały dorobek. W głosowaniu czterech członków komisji opowiedziało się za nadaniem stopnia doktora habilitowanego dr Bogusławowi Ulijaszowi, a dwie były przeciw.

W efekcie komisja wydała pozytywną opinię w sprawie nadania dr Bogusławowi Ulijaszowi stopnia naukowego doktora habilitowanego.

Posiedzenie Rady Dyscypliny Nauki Prawne UKSW w Warszawie zostało przeprowadzone w dniu 21 grudnia 2020 r. w formule zdalnej, za pomocą elektronicznego systemu porozumiewania się, jak również elektronicznego systemu głosowania i liczenia głosów. W tajnym głosowaniu wzięło udział 23 członków dyscypliny nauki prawne UKSW. Po akcie głosowania stwierdzono, że oddano 23 ważne głosy, z czego 9 było za, 12 osób głosowało przeciw, a dwie osoby wstrzymały się. W tym stanie rzeczy zarządzono głosowanie tajne w sprawie **odmowy nadania stopnia doktora habilitowanego** dr Bogusławowi Ulijaszowi. Wzięło w nim udział 22 osób. Oddano 22 głosy – 12 głosów było za, 7 przeciw, 3 głosy wstrzymujące. W uzasadnieniu uchwały wskazano, że Rada nie podzieliła stanowiska komisji habilitacyjnej, co do tego, że złożone dzieło oraz pozostały dorobek Habilitanta wnoszą znaczny wkład w rozwój dyscypliny nauki prawne oraz że Habilitant nie wykazuje się istotną

aktywnością naukową. W konkluzji podkreślono, że nie zostały spełnione ustawowe wymagania w zakresie nadania stopnia naukowego. Uchwała wraz z uzasadnieniem została doręczona Habilitantowi 3 lutego 2021 r.

Zlecając niżej podpisanemu opinię w niniejszej sprawie Rada Doskonałości Naukowej w odpowiednim punkcie zobowiązała go do rozważenia czy Rada Dyscypliny Nauki Prawne UKSW odniosła się do całości zgromadzonego materiału w danej sprawie, czy prawidłowo oceniła jego poprawność i czy nie zostały przekroczone granice swobodnego uznania przez organ rozstrzygający, a także czy podjęte rozstrzygnięcie zawiera wyczerpujące uzasadnienie.

Czyniąc zadość tym wymogom należy stwierdzić, że Rada Dyscypliny podejmując uchwałę nie odniosła się do całości zgromadzonego materiału w sprawie. Ponadto w ogóle nie oceniła jego poprawności. Podjęta przez Radę Dyscypliny Nauki Prawne UKSW uchwała nie zawiera uzasadnienia, które mogłoby być uznane za wyczerpujące. Uzasadnia to przekonanie, że zostały przekroczone granice swobodnego uznania przez ten organ.

Od uchwały nr 26/2020/2021 Rady Dyscypliny Nauki Prawne UKSW odwołanie złożył Habilitant dr Bogusław Uliasz zastępowany przez radcę prawnego dr hab. Mariusza Budzińskiego, pismem z dnia 17 lutego 2021 r. zaskarżając uchwałę w całości i wnosząc o jej uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia Radzie innej jednostki organizacyjnej. Jednocześnie odwołujący się wniósł o przeprowadzenie dowodu protokołu - nagrania z posiedzenia Rady Dyscypliny na okoliczność przebiegu posiedzenia oraz treści dyskusji jego uczestników, jak również wątpliwości co do możliwości weryfikacji przebiegu głosowania. Ponadto wnioskował o przeprowadzenie dowodów z dokumentów w postaci uchwał komisji, recenzji i opinii członków komisji habilitacyjnej.

3. Przedstawienie zarzutów podniesionych w odwołaniu

W treści odwołania sformułowano dwa zarzuty, z których pierwszy rozbito na cztery szczegółowe. W zarzucie drugim, potraktowanym jako następstwo naruszenia wcześniej podniesionych przepisów, wywiedziono, iż Rada Dyscypliny winna podjąć uchwałę uznającą, że spełnione zostały przesłanki do nadania Habilitantowi stopnia doktora habilitowanego. Ponadto w końcowej części uzasadnienia podniesiono kwestie formalne.

Jako pierwszy sformułowano **zarzut naruszenia art. 77 § 1 i art. 80 w zw. z 84 § 1 k.p.a. i art. 18a ust. 11 zd. 2** ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym i o stopniach naukowych i tytule w zakresie sztuki. Wywiedziono, że uzasadnienie zaskarżonej decyzji ma charakter zdawkowy i ogranicza się do stwierdzenia, że Rada

Dyscypliny „nie zgadza się ze stanowiskiem Komisji Habilitacyjnej”. Ponadto zauważono, że Rada Dyscypliny ignorowała treść dwóch pozytywnych recenzji dr hab. Marcina Dąbrowskiego i dr hab. Magdaleny Sitek. Wskazano, że przed podjęciem uchwały członkowie Rady nie sformułowali żadnych stanowisk, które można by potraktować jako polemikę z uchwałą komisji habilitacyjnej. Wyjątkiem był tylko głos członka komisji prof. dr hab. Marka Michalskiego.

Zdaniem wnoszącego odwołanie przebieg postępowania przez Radą Dyscypliny wskazuje, że nie rozpatrzyła ona w pełni materiału dowodowego, w tym uchwały komisji habilitacyjnej oraz recenzji i opinii członków tej komisji. Wywiedziono, że ocena materiału dokonana przez organ ma charakter dowolny, a nie swobodny i nie podważa stanowiska komisji habilitacyjnej w sposób formalny, ani merytoryczny.

Zarzucono także w odwołaniu **naruszenie art. 8 § 1 k.p.a.** przez nieustosunkowanie się merytoryczne Rady Dyscypliny Nauki Prawne UKSW do uchwały komisji habilitacyjnej, ani w uzasadnieniu uchwały, ani w toku posiedzenia. Zarzut ten wyraźnie zdaje się być związany z treścią poprzedniego zarzutu.

Zarzucono także w odwołaniu **naruszenie art. 6 k.p.a. w zw. z art. 8 § 1 k.p.a.**, podnosząc, że przebieg posiedzenia organów, które odbyło się w formie zdalnej i z którego protokół stanowi nagranie video, pozostawia wątpliwości co do zgodności procedowania organów zarówno z przepisami szczegółowymi, jak i z ogólną zasadą praworządności. Podkreślono, że w praktyce tożsamość uczestników posiedzenia jest nie do zweryfikowania z uwagi na to, że nie korzystali oni z kamer i mikrofonów. Na protokole w formie nagrania nie widać pełnej listy uczestników, co uniemożliwia weryfikację składu osobowego. Nagranie nie zawiera także daty i godziny. Podniesiono, że system głosowania w toku całego posiedzenia okazał się zawodny, a głosowania musiały być powtarzane i weryfikowane. Budzi to wątpliwości co do prawidłowości przebiegu procesu postępowania. Nie sposób zorientować się czy zostało ono przeprowadzone w warunkach kworum i w sposób tajny. Uzasadnione wątpliwości, zdaniem wnoszącego odwołanie budzi nie tylko zgodność z zasadom legalizmu z art.6 k.p.a., a także z wymogami, które stawia procedurze głosowania art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym i o stopniach naukowych i tytule w zakresie sztuki. Podkreślono, że ani prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, ani przepisy ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym i o stopniach naukowych i tytule w zakresie sztuki, ani w końcu statut Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego nie przewidują odbywania posiedzeń i głosowania przy użyciu środków komunikacji elektronicznej. W tych okolicznościach zdaniem wnoszącego zażalenie, wątpliwym jest czy

Rada Dyscypliny Nauki Prawne UKSW miała w ogóle kompetencje do podjęcia uchwały za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej.

Jako przedostatni został zgłoszony zarzut **naruszenia art. 107 § 3 k.p.a.**, u podstaw którego leży przekonanie, że uzasadnienie decyzji jest wadliwe zarówno wtedy, gdy nie zawiera wszystkich przewidzianych prawem elementów, jak i wówczas, gdy nie pozwala na skontrolowanie poprawności rozstrzygnięcia sprawy. Podkreślono, że formułujący uchwałę powinien w uzasadnieniu zawrzeć umotywowaną ocenę stanu faktycznego w świetle obowiązującego prawa oraz wskazać, jaki związek zachodzi między tą oceną a treścią rozstrzygnięcia. Z powołaniem się na orzecznictwo podkreślono, że decyzja organu kolegialnego, wydawana w wyniku głosowania tajnego, winna być uzasadniona w stopniu umożliwiającym jej kontrolę w postępowaniu sądowo-administracyjnym. Zauważono, że lakoniczność uzasadnienia uchwały nie pozwala na uznanie przesłanek, które legły u podstaw podjęcia uchwały o takiej właśnie treści. Podniesiono, że lakoniczne uzasadnienie uchwały dowodzi, że członkowie organu, w tym osoba sporządzająca uzasadnienie, nie zapoznali się nie tylko z dorobkiem Habilitanta, ale nawet z efektem prac komisji habilitacyjnej.

Jako ostatni podniesiono zarzut naruszenia **art. 18a ust. 11, zd. 2 w zw. z art. 16 ust. 1** ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym i o stopniach naukowych i tytule w zakresie sztuki. Zarzut ten zasadza się na przekonaniu, że Habilitant odwołujący się od decyzji spełnił wymagania, od których uzależniono nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego, określone w art. 16 ust. 1 ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym i o stopniach naukowych i tytule w zakresie sztuki – a więc Rada Dyscypliny Nauki Prawne UKSW winna podjąć uchwałę o nadaniu mu stopnia doktora habilitowanego.

W końcowej części odwołania, jako zarzuty formalne podniesiono, że Rada Dyscypliny Nauki Prawne UKSW winna w trybie samokontroli uchylić swoją decyzję. Ponadto wskazano, że zachodzi obawa, czy Rada Dyscypliny Nauki Prawne UKSW, której uchwałę zaskarżono, ma możliwość rozpoznać sprawę w sposób bezstronny w sytuacji, której skład nie uległby zasadniczej zmianie.

4. Ocena zarzutów podniesionych w odwołaniu Habilitanta od uchwały 26/2020/2021 Rady Dyscypliny Nauki Prawne UKSW

Na wstępie wypada stwierdzić, że wybuch pandemii COVID-19 zaskoczył w gruncie rzeczy wszystkie państwa i generalnie rzecz ujmując większość środowisk zawodowych i organizacyjnych w tych państwach. Na różnych polach, okazało się, że są one nieprzygotowane

lub niedostatecznie przygotowane do nowej sytuacji i nie bardzo radzą sobie potrzebom przyjęcia rozwiązań o charakterze epizodycznym. Dotyczy to także środowiska naukowego, które wprawdzie z kłopotami, ale ostatecznie z dobrym skutkiem, chociaż nie wiadomo z jakimi efektami uporało się z wyzwaniem, jakim była potrzeba prowadzenia wykładów i ćwiczeń w sposób zdalny. W odczuciu piszącego te słowa nie uregulowano jednak w sposób jednoznaczny i dostatecznie jasny, a ponadto pozwalający na kontrolę zasad podejmowania decyzji przez organy kolegialne szkół wyższych, obradujące w sposób zdalny za pomocą narzędzi elektronicznych. Dowodzi tego m.in. sytuacja zaistniała w niniejszej sprawie.

Istnieje wprawdzie Zarządzenie nr 34/2020 Rektora UKSW z dnia 12 maja 2020 r. w sprawie określenia warunków zdalnego procedowania organów kolegialnych i komisji powołanych w postępowaniach o nadanie stopni naukowych oraz tytułu naukowego w Uniwersytecie Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie, wydane na podstawie § 25 ust. 2 pkt 1 lit. b Statutu Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie, które nie zostało przywołane w dokumentach przedmiotowej sprawy, a które reguluje w § 3 zasady głosowania tajnego. Nie wiadomo jednak jak głosowanie to zostało przeprowadzone. W materiałach przekazanych recenzentowi nie znalazło się nagranie przebiegu spotkania. Protokół skrutacyjny, znajdujący się w aktach sprawy, jako załącznik nr 2, wskazuje, że „z uwagi na formułę zdalną posiedzenia Rady Dyscypliny Nauki Prawne UKSW w dniu 21 grudnia 2020 r. i elektroniczny system głosowań i liczenia głosów, funkcję skrutatora pełnił Pan dr Krzysztof Światała” (sic!!!). Stwierdzenie to w sposób jednoznaczny wskazuje na złamanie wymogów określonych w § 3 wspomnianego Zarządzenia nr 34/2020 Rektora UKSW z dnia 12 maja 2020 r., na które, być może zdając sobie z tego sprawę, nie powołano się w dokumentacji. Nie wskazano w „protokole skrutacyjnym” w jakim prowadzono głosowanie. Tymczasem z treści § 3 wspomnianego Zarządzenia nr 34/2020 Rektora UKSW z dnia 12 maja 2020 r. wynika, że „Zachowanie tajności głosowania uważa się za spełnione wtedy, gdy narzędzie informatyczne wskazane przez Centrum Systemów Informatycznych wykorzystuje: 1) szyfrowanie/anonimizacja głosów lub; 2) token/blockcain lub; 3) losowanie kodów dostępu lub; 4) losowy dobór urządzeń do głosowania”. Z treści „protokołu skrutacyjnego” nie wynika z jakiego systemu skorzystano i jakie narzędzie było stosowane przez głosujących i czy było to narzędzie wskazane przez Centrum Systemów Informatycznych. Najważniejsze jest jednak to, że brak informacji jak zabezpieczono to, aby osoby głosujące i osoby trzecie nie miały dostępu do danych o sposobie głosowania poszczególnych uprawnionych. Nie wskazano także osoby administratora danych o sposobie głosowania poszczególnych uprawnionych. Wskazanie, że funkcję skrutatora pełni Pan dr Krzysztof Światała jest niewystarczające.

Uchybienia te dowodzą, niezachowania wymogów formalnych, co wymaga co najmniej powtórzenia całej procedury.

Oceniając argumenty i zarzuty sformułowane w odwołaniu, piszący te słowa podziela cztery pierwsze z tych zarzutów, natomiast ostatni – piąty uważa za zbyt daleko idący, jeśli nie wręcz przedwczesny lub nawet bezpodstawny. Zgodzić się należy z wnoszącym odwołanie, że zainteresowany, ale przecież nie tylko On, lecz także organy i jednostki powołane do kontroli uchwał winny mieć możliwość zapoznania się z przebiegiem procesu myślowego podmiotu podejmującego uchwałę, a więc nie tylko z jej treścią, lecz z pełnym uzasadnieniem. W uzasadnieniu takim konieczne jest zaprezentowanie argumentów, jakie legły u podstaw podjęcia uchwały oraz rozważenie treści zebranego materiału. Tego wszystkiego zabrakło w uchwale Rady Dyscypliny Nauki Prawne UKSW, odmawiającej nadania dr Bogusławowi Uliaszowi stopnia naukowego doktora habilitowanego. Uzasadnienie uchwały jest ascetyczne w swej lakoniczności i sprowadza się do stwierdzenia, że Rada Dyscypliny „nie zgadza się” ze stanowiskiem wyrażonym większością głosów przez komisję habilitacyjną. Wypada przy tym zauważyć, że komisja ta uzasadniając uchwałę bardzo szczegółowo i z odwołaniem się do zebranego w toku pracy materiału, oceniła osiągnięcia Habilitanta i odniosła się do ocen wyrażonych w recenzjach przedstawionych przez recenzentów oraz w opiniach wszystkich członków komisji.

Uzasadnienie uchwały Rady Dyscypliny Nauki Prawne UKSW razi swoją arbitralnością i przedmiotowym podejściem do Habilitanta. Fakt, że uchwała podejmowana była w szczególnych okolicznościach, w najmniejszym stopniu nie usprawiedliwia takiego sformułowania jej uzasadnienia.

Jest rzeczą oczywistą, że członkowie takiego gremium – jak Rada Dyscypliny – są z natury rzeczy osobami zapracowanymi, których zasadnicza działalność sprowadzać się winna do badań naukowych i zadań dydaktycznych. Jednak osoby podejmujące trud sporządzenia uzasadnienia uchwały, tym bardziej gdy jest to uchwała podejmowana przez Radę Dyscypliny Nauki Prawne UKSW, a więc przez prawników, muszą zdawać sobie sprawę z wymogów, jakim taka uchwała powinna odpowiadać. Jest to szczególnie ważne w sytuacji, gdy uzasadniania jest uchwała pociągająca za sobą negatywne skutki dla zainteresowanego badacza, aplikującego o uzyskanie stopnia bądź tytułu naukowego. Negatywna uchwała przekreśla w takiej sytuacji jego wieloletni trud i zabiegi, które częstokroć prowadzone są kosztem licznych wyrzeczeń o charakterze osobistym i materialnym. Taki człowiek powinien być przekonany treścią uchwały, że nie zasłużył na awans naukowy, o który się ubiegał. Powinien dowiedzieć się z uzasadnienia, jakie błędy popełnił w toku swoich dociekań.

Zapoznając się z uzasadnieniem uchwały powinien być przekonany o tym, że podejmujące ją gremium sformułowało tę uchwałę w sposób bezstronny i rzetelny. Powinien czuć, że został potraktowany poważnie i odpowiedzialnie, bez uprzedzeń. Tego wszystkiego zabrakło w przedmiotowej sprawie i niestety nie sposób znaleźć usprawiedliwienie dla takiego stanowiska.

Zabiegający o ocenę swojego dorobku uczony podobnie jak strona w postępowaniu cywilnym, administracyjnym bądź karnym ma nie tylko wiedzieć, że podjęto taką, a nie inną decyzję, ale przede wszystkim musi poznać przyczyny, dla których takie stanowisko zajęto. Absolutnie nie można zgodzić się na sumaryczne, lakoniczne, zdawkowe uzasadnianie negatywnych uchwał, które w sposób negatywny traktują wnioski stawiane przez badaczy zabiegających o stopnie, bądź tytuły naukowe. **Dlatego też argumenty podniesione w czterech pierwszych punktach zarzutów są zasadne.**

Niezasadne i nieuprawnione jest natomiast sformułowany, jako punkt 2 zarzutów, a w uzasadnieniu opisany, jako zarzut piąty, czyli **zarzut naruszenia art. 18a ust. 11 zd. 2 w zw. z art. 16 ust. 1** ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym i o stopniach naukowych i tytule w zakresie sztuki. Uznanie tego zarzutu za uzasadniony prowadziło do zastąpienia uchwały Rady Dyscypliny decyzją bądź uchwałą innego podmiotu.

5. Konkluzja

Mając na względzie powyższe, z pełnym przekonaniem stwierdzam, że odwołanie Habilitanta dr Bogusława Ulijasza jest zasadne i winno zostać uwzględnione. Rada Dyscypliny podejmując uchwałę nie odniosła się do całości zgromadzonego materiału w sprawie. Ponadto w ogóle nie oceniła jego poprawności. Podjęta przez Radę Dyscypliny Nauki Prawne UKSW uchwała nie zawiera uzasadnienia, które mogłoby być uznane za wyczerpujące. Uzasadnia to przekonanie, że zostały przekroczone granice swobodnego uznania przez ten organ.

Z uwagi na skalę niedociągnięć i błędów formalnych, jakich dopuściła się Rada Dyscypliny Nauki Prawne UKSW, za celowe recenzent uznaje powtórzenie procedury w innej jednostce naukowej, co powinno zapewnić bezstronność i obiektywność działania członków.

